

Caracterizarea personajului Stefan Gheorghidiu din opera Ultima noapte de dragoste, intaia noapte de razboi scrisa de Camil Petrescu-prima parte

Roman de analiza psihologica; roman de dragoste cu elemente de fresca sociala.

Personaj principal, dinamic, multidimensional, exponential; "alter ego", "purtatorul de cuvant" al autorului; personaj-narator, auto-diegetic.

Modalitati de caracterizare:

“ caracterizare directa: portretul facut de alte personaje; autocaracterizarea;

“ caracterizare indirecta: prin propriile actiuni, simtiri si ganduri; prin mediul in care traieste; prin comentariul narratorial.

Stefan Gheorghidiu "a vazut idei". Este un inadaptat superior, aplicand asupra dragostei si existentei matricea procustiana faurita de propria-i sete de ideal.

Stefan Gheorghidiu este constiinta dramatica ordonatoare a operei, naratorul (descins din vocea auctoriala), in genere necreditabil, al acesteia. Intreaga afabulatie a cartii - scrisa la persoana intai - se compune, se filtreaza si se organizeaza arhitectonic in adancimea perspectivelor interioare ale eroului.

Student sarac, la filosofie, casatorit - din dragoste - cu o studenta de aceeasi conditie sociala, apoi bogat - peste noapte - prin surprinzatorul testament lasat de unchiul sau Tache, sublocotenent in armata romana inca de la intrarea tarii in Primul Razboi Mondial si aflandu-se in primele randuri de combatanti in campania din Transilvania, eroul poate fi considerat un alter ego al scriitorului, spirit introvertit, nelinistit, lucid, polemic. Ca si celelalte personaje camilpetresciene care poarta amprenta inconfundabila a autorului, el dovedeste o foame chinuitoare de absolut.

Drama lui Gheorghidiu s-ar consuma in doua directii: o drama a iubirii inselate, nu a geloziei, ci a setei de certitudine ("Nu, n-am fost nicio secunda gelos, desi am suferit atata din cauza iubirii", se confeseaza Stefan), si o drama a incapacitatii alinierii, a integrarii intr-o existenta cotidiana (razboiul se include), dictata de forte si ratiuni exterioare, necircumschise idealului pe care eroul si l-a asumat.

Stefan Gheorghidiu "a vazut idei". Este, in fond, un inadaptat superior, aplicand asupra dragostei si existentei (sferele lor sunt secante) matricea pro-custiana faurita de propria-i sete de ideal, recompunand continuu si zadarnic, din cioburile realitatii, o lume vesnic imperfecta. Iar efectul se intoarce asupra-i, forta (tot) procustiana a societatii anihilandu-l, proiectandu-l in zonele insalubre ale ei.